

Herr Hellgren inledde diskussionsämnet

Föreskrifter för dels stationära dels ambulerande biografteatrar.

Mina Herrar!

Vid Svenska Brandchefföreningens årssammanträde år 1913 uppdrogs åt undertecknade att uppgöra förslag till allmänna föreskrifter för dels stationära, dels ambulerande biografteatrar.

För utrönande af huru stort behof af dylika föreskrifter kunde anses föreligga och för att erhålla någon ledning vid bedömandet af huru stränga sådana kunde hafva utsikt att komma till tillämpning, utsände kommitterade ett frågeformulär till besvarande af en mängd brandchefer särskildt i mindre städer och en del andra samhällen i olika delar af landet, hvarjämte samma formulär äfven tillsändes en stor del kronofogdar i olika län. Å de utsända formulären föreligga svar från 15 städer, 17 köpingar, municipal- eller stationssamhällen samt 15 kronofogdar.

Äfven om svaren, såsom ju ock var att vänta, blifvit ganska likartade, så utgöra de dock ett godt stöd för i det följande framställda åsikter och förslag.

Svaren å frågan angående af vederbörande kända eldsvådor i kinematografer hafva gifvit vid handen att 13 eldsvådor inträffat inom de nämnda 32 samhällena, ett ganska stort antal, då man lägger märke till, att de flesta uppgifterna röra mindre samhällen. Af några kortfattade beskrifningar framgår, att i de flesta fall elden släckts i dess början eller att blott filmen brunnit.

I de flästa städer äga dagliga föreställningar rum under månaderna sept.—maj inom en eller flera lokaler. I ett par af de allra minsta städerna förekomma föreställningar blott ett par gånger i månaden eller några gånger om året. I öfriga samhällen synas 2 à 3 gånger i veckan vara regel.

De mera folkrika städerna synas i allmänhet hafva en eller ett par för ändamålet uppförda byggnader, i några fall af sten, men i de flästa

fall af trä. Dock synas äfven i dessa samhällen äfven andra lokaler därjämte komma till användning ganska allmänt. Som lokaler användas mest samlings-salar såsom teatrar, goodtemplarsalar, folkets hus, skolsalar, frälsningsarmélokaler, bönhus, äfven en träkyrka har anlitats. Salar en trappa upp användas. I de flästa fall synas emellertid samma byggnader inrymma äfven andra lokaler. De flästa för ändamålet anlitade byggnader tyckas vara af trä.

För tillstånd till hållande af föreläsningar af rörliga fotografiska bilder skall enligt K. Maj:ts N. Förordning af den 22. juni 1911 ansökan göras »i stad hos vederbörande polismyndighet och å landet hos kronofogden eller, där Konungens Befallningshafvande så förordnad, länsman-nen, och vare sökanden pliktig, när det af polismyndigheten påfor-dras, att ej mindre styrka, att den uppgifna lokalen blifvit af ägaren el-ler innehafvaren upplåten för ändamålet, än äfven om föreställningens närmare beskaffenhet lämna polismyndigheten de upplysningar, denna äskar, för att kunna meddela erforderliga ordningsföreskrifter.» Vidare säger samma förordning: »Meddeladt tillstånd må återkallas, närhåst skäligh anledning därtill förekommer.»

Af ingångna svaren framgår, att i de flästa fall förordningen såtil-lvida följes, att tillstånd verkligen fordras, men några svar visa dock, att föreställningar förekomma utan att tillstånd söks. Från ett samhälle, Sollefteå, meddelas att tillstånd gifves af polisen efter samråd med brand-synenämnd och brandchef. I Södertälje afgöra brandchef och stadsfis-kal om lokalens lämplighet.

Såsom särskildt anmärkningsvärdt må anföras, att endast i några få samhällen, städer såväl som andra, brandchefens utlåtande inhämtas före beviljandet af tillstånd.

Beträffande storleken af vid föreställningarna inrymd publik variera uppgifterna, gifvetvis beroende af lokalförhållandena. Om ett par upp-gifter å 700 och 1,000 personer här lämnas ur räkningen, så variera siffror-na mellan omkring 100 och 500, med ett medeltal af omkring 250. En brandchef svarar: »onaturligt hoppackad publik». Andra använda ut-trycket: »vanligen fullsatt salong» eller dylikt, men uppgifterna synas dock i allmänhet afse lokalernas rymlighet.

I de större städerna finnas visserligen vanligen föreskrifter af något slag, men i de samhällen, från hvilka svar å frågorna ingått, synes så godt som total brist på dylika föreskrifter vara rådande. Endast ett få-tal af de tillfrågade personerna hafva omnämnt, att för vissa fall före-skrifter lämnas, eller att vakt hålles af brandman. Å ett par af de om-skrifna orterna synas några enklare föreskrifter vara lämnade och, där särskilda lokaler inrättats, har man nöjt sig med de vid dessa gjorda anordningarna, såsom apparatrum med plåtbeslagna väggar. I en del orter hänvisas till försäkringsbolagens föreskrifter. En kronofogde har tillämpat vissa föreskrifter, och en annan afser stt införa sådana. En brandchef yrkar på föreskrifter om vakthållning af brandman.

För frågans utredande är gifvetvis af vikt att känna försäkringsgif-varnes ställning till densamma. Såväl Städernas allm. brandstodsbolags som Tarifföreningens villkor äro af hvarje brandchef väl kända — in-förda parallelt i T. f. B. 1913 sid. 17. — Af inhämtade uppgifter från

länsbolag i olika delar af landet framgår, att dessa i allmänhet icke till försäkring pläga mottaga byggnader, där kinematograföfvisningar hållas. Allmänna brandförsäkringsverket för byggnader å landet förhåller sig sammalunda. Nyköpings läns brandstodsbolag uppställer samma villkor som St. Allm. B. B. Försäkringsbolaget Tor håller sig till samma villkor, som Tarifföreningen, men söker numera afböja varje erbjuden försäkring af sådana risker. Skånska brandförsäkringsinrättningen antager till försäkring kinematografer med apparaten i brandfritt rum, men för dylika med apparaten i icke brandfritt rum tages en extra afgift af 40 proc. Det synes således vara för alla parter en fördel att större trygghet mot eldfara i ifrågavarande hänseende vinnes.

Det är att beklaga att, då den Kungl. Förordningen efter riksdagens hörande år 1911 gafs, man icke i densamma intog några bestämmelser till skydd mot eldfara, lika väl som man kunde intaga bestämmelser om meddelande af »erforderliga ordningsföreskrifter». Emellertid hafva kommitterade privat satt sig i förbindelse med föreståndaren för statens biografbyrå och sålunda erfarit, att byrån med intresse erfar att utsikter finnas att få fram förslag till enhetliga säkerhetsföreskrifter mot eldfara, samt att byrån lifligt vill understöda saken.

Att respektive myndigheter skola ställa sig sympatiskt till normerade bestämmelser i ifrågavarande sak lider intet tvifvel. Det gäller blott att finna sådana, som äro tillräckligt effektiva utan att vara så stränga, att de lägga verkligt hindrande skrankor ivägen för ett modernt och rätt brukadt, värdefullt bildningsmedel, som kan komma alla klasser tillgodo i såväl byn på landet som storstaden. På samma gång är, och detta gäller särskildt förefvisningar å mindre orter, nödvändigt, att de eventuella bestämmelserna blifva sådana, att de, utan särskild fordran på fackmannautbildning hos de tillståndsbviljande personerna, må kunna tillämpas. Observeras måste nämligen att inom stora delar af vårt land personer, kompetenta att afgöra hithörande frågor, icke finnes att tillgå inom betydande afstånd. De eventuella bestämmelserna få ej håller vara sådana, att uppfinningar eller förändringar beträffande kinematografernas beskaffenhet nödvändiggöra förändring i bestämmelserna eller rent af framtinga ett frångående af dem. Äfven måste de allmänna bestämmelserna lämna ett visst rum för komplettering och tillämpning efter ortliga förhållanden enligt Ortsmyndigheternas bestämmande.

Nödvändigt är äfven, att de blifvande bestämmelserna taga hänsyn ej blott till de yrkesmässigt drifna kinematograferna. Vi veta redan, att kinematografiska bilder — d. v. s. genom rörelser af bildserier alstrade rörliga bilder — börjat i föreläsningsverksamheten, i undervisningsanstalter, sammankomster inom föreningar o. s. v. ersätta eller efterträda scioptikonbilderna — d. v. s. det efter hand skeende ombytet af vanligen å glas utförda bilder.

I anslutning till hvad här blifvit anført, få kommitterade sålunda föreslå, att Svenska Brandchefföreningen uppdrager åt vissa ledamöter att underteckna och till Kungl. Maj:t i Civildepartementet ingifva en skrivelse af hufvudsakligen följande lydelse:

Till Konungen!

Visserligen har vårt land varit förskonadt från genom eld eller panik vid kinematografförelisningar föranledda olyckor af den omfattning, som flerstädes utomlands inträffat, och som medfört förlust af en mängd människolif samt egendom, men intet borgar för att de tillbud, som så ofta inträffa, framgent skola hafva samma lyckliga utgång. Enligt hvad den utredning, som genom af föreningen utsedde kommitterade förebräts, och hvad i öfrigt blifvit känt inträffa nämligen talrika fall, då vid förelisningar använda films fatta eld, något som också synes vara oundvikligt i betraktande af det material, hvaraf dessa films fortfarande tillverkas.

Nämnda utredning har också gifvit vid handen, att ifrågavarande slag af förelisningar, hvilka i de större samhällena dagligen hållas upprepade gånger i ett flertal lokaler och äfven i de minsta samhällen vanligen flere gånger i veckan, till det vida öfvervägande antalet fall äga rum inom träbyggnader, som icke äro för ändamålet afsedda, att de tillståndsbewiljande myndigheterna å de flesta platser äro i saknad af de fackkunskaper, som äro erforderliga för bedömandet af med förelisningarna förenade brandfaror, att dessa myndigheter i många fall ej ens kunnat eller funnit nödigt anskaffa sakkunnigt utlåtande före tillståndsbewiljande, att samma myndigheter hittills varit i saknad af nödvändigt stöd i gällande författningar samt att den föreställningarna bevisande allmänheten, i medeltal uppgående till ett par hundratel personer, ofta två å tre gånger så mycket, och vid vissa fall öfverstigande tusentalet, svärfar i alltför stor fara, då vanligen begränsning af antalet saknas, och anordningarna icke motsvara de fordringar, som böra uppställas i afseende å utgångsmöjligheter och skyddsåtgärder.

På grund af hvad här blifvit anfördt får Svenska Brandchefsföreningen i underdanighet anhålla, att en förordning, gällande intill dess tidpunkten för ett fullständigt förbud mot användande af celluloidfilms af nu brukligt slag kan anses vara inne, måtte utfärdas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med bifogade »Förslag till Allmänna föreskrifter för afhållande af förelisningar med rörliga fotografiska bilder (kinematografförelisningar).»

Vid uppgörandet af detta förslag hafva hänsyn tagits till de faror, som hota dels genom spridandet af eld i filmrullarna, dels genom de kväfvande och lifsfarliga gaser, som utvecklas, då film förbrinner utan tillräckligt lufttillträde och dels genom panik, som ofta visat sig uppkomma äfven vid minsta tillbud till brand.

Då emellertid ett tilläpande af de strängare bestämmelserna inom stora delar af vårt land skulle lägga oskäligt stora hinder i vägen för användandet af ett rätt brukadt, värdefullt bildningsmedel, har föreningen ansett lämpligt att jämte de strängare bestämmelserna föreslå en del lindringar, hvilka i vissa fall må kunna medgifvas utan att åsidosätta den säkerhet mot farliga brandäfventyr, som öfverallt måste anses oaftergillig.

Då utfärdandet af en förordning i här afsedd riktning kan komma att dröja, men, då råd och stöd i detta ämne otvifvelaktigt vore till största fördel för allmänheten och till nytta för de tillståndsbefviljande personerna samt dässutom skulle bereda apparatägare den fördelen att icke behöfva å olika platser blifva underkastad olika och godtyckliga föreskrifter, hafva kommitterade ansett lämpligt föreslå föreningen att redan före instundande höst gå i författning om utsändande af en enkel rådgifvare i ämnet i form af ett exempel på föreskrifter något mera i detalj gående än de här bifogade.

Sundsvall och Hudiksvall i juli 1914. G. Hellgren; J. O. Wiklund.

Förslag

till

Allmänna föreskrifter för afhållande af föreläsningar med rörliga fotografiska bilder (kinematograföreläsningar).

Tillstånd till föreläsande af kinematografbilder.

Hvar och en, som vill offentligen föreläsa rörliga fotografiska bilder, skall vid den i Kungl Maj:ts Nådiga Förordning angående biograf-föreläsningar: gifven Stockholms slott den 22. juni 1911, föreskrifna ansökans görande visa, att den apparat, som vid föreläsningarna skall komma till användning, blifvit af 'en af Konungens Befallningshafvande inom länet förordnad besiktningsman godkänd och med dennes stämpel försedd samt att den person, som skall sköta apparaten, är försedd med af nämnde besiktningsman utfärdadt intyg, att han är till skötandet kompetent.

Lokal.

Lokal för kinematografiska föreläsningar skall helst vara belägen i bottenvåning, men må, om utgångsmöjligheterna äro särdeles ändamålsenliga, vara belägen en trappa upp eller med golfvet högst fyra meter öfver marken.

Apparatur.

Apparatur skall hafva en storlek af minst 4 kvadratmeter med en minsta bredd af två meter samt en höjd af 2,5 meter.

Det skall om möjligt hafva ett fönster i byggnadens yttervägg.

Dess dörr skall ej leda till åskådarerummet, dettas tambur eller gång genom hvilken åskådarne skola passera. Dörren skall vara själfslutande, utåtgående och kunna öppnas genom en tryckning inifrån.

Apparaturrummet skall vara af oförbränneligt material eller, om det består af trä, vara beklädt med oförbränneligt ämne, som icke kan leda värme till träet i sådan grad att detta bringas till antändning.

Apparatrummet skall, om ej fönster finnes, vara försedt med en nedre och en vid taket varande ventilationsöppning af hvardera omkring 50 cm. i kvadrat och skall den öfre leda direkt ut i det fria.

Öppningarna mellan apparatrum och åskådarerum skola vara de minsta möjliga och försedda med 5 mm. tjockt glas, som ej kan borttagas, hvarjämte skjut- eller fallluckor af järnplåt skola finnas, hvilka automatiskt slutas vid uppkommen brand, och hvilka äfven kunna skötas utifrån.

I apparatrummet få inga andra brännbara föremål finnas än de films, som vid samma föreställning användas. Klädespersedlar, program, torkapparater, trassel o. d. får ej i apparatrummet finnas.

De films, som ej äro i apparaten uppsatta, skola förvaras i tätt slutande, mot antändande och hetta skyddande lådor, som ej få ställas invid eller under apparatbordet.

Apparaten.

Apparaten skall vara så konstruerad att, om under pågående föreställning filmens rörelse skulle afstanna, ljus och värmestralarna omedelbart må kunna automatiskt afstängas, och få dylika slutare icke under föreställning sättas undan funktion.

Den framför ljuskäglan varande delen af filmen (i apparatfönstret) skall vara så skyddad att en där uppkommen låga ej kan nå andra delar af filmen. Beröring mellan filmen och lamphuset skall vara utesluten.

Som ljuskälla skall elektriskt ljus användas. För vissa tillfälliga föreställningar samt där elektrisk ström ej finnes att tillgå, kan kalkljus få användas.

Projektionslamporna skola anbringas i hus af järn med dubbla väggar med invändig luftcirkulation. Lamphusets öppningar skola i möjligaste mån vara täckta med metallträdsduk för att hindra kolpartiklars utfallande. Lamphusets botten får ej försees med hål.

Anordning skall finnas för afledande af värme från ljuskällan.

Lamphusets längd bör vara så stor, att dess bakre ända befinner sig 30 cm. bakom ljuskällans yttersta läge.

Regleringsanordningen af lampan skall vara utdragen bakåt så långt att handhafvandet kan ske utom lamphuset. Bakre öppningen skall slutas af obrännbart förhänge.

Vid begagnande af elektrisk belysning skola för dylika installationer gällande bestämmelser vara tillämpade och årligen af fackman besiktigas. Motstånd böra förläggas utom apparatrummet. För uppsamlande af förbrukade kolspetsar skall bakom lamphuset finnas en fast sittande plåtbehållare.

Vid användande af kalkljus skola antingen sådana lampor tillåtas, i hvilka gasen bildas först strax framför lågan eller s. k. blandningsbrännare, i hvilka blandningen sker inom brännaren. Vid det senare slaget måste finnas anordning till förhindrande af att lågan slår tillbaka. Alla förbindningar mellan lampor, syrebehållare och gasledning eller saturator måste bestå af pålitliga, väl fästade slangar.

Vid användande af eter, benzin eller gasolinljus måste vätskan förvaras i en utanför lamphuset befintlig behållare. Denna skall vara försedd med poröst ämne för uppsugande af vätskan. All påfyllning af behållare skall ske vid dagsljus i ett från apparatrummet skildt rum, och får vätskan ej i apparatrummet förvaras.

Rullarna för filmens af- och påspolande skola vara så beskaffade, att filmen vid eventuell antändning kan brinna med god lufttillförsel, således utan att utveckla rök.

Apparater, vid hvilka filmsrullarna äro inneslutna i skyddstrummor, samt andra förekommande apparater af flera slag, där en förbränning utan låga kan förekomma, må endast användas inom apparatrum, som äro fullständigt skilda från åskådarerummet och som hafva direkt utgång till det fria.

Upplindande af films får ej ske i för åskådarne afsedda delar af byggnaden.

Apparatens skötande får endast anförtros åt därtill kompetent, pålitlig person, som erhållit tillstånd därtill.

Så länge apparat är i rörelse, får skötaren ej lämna sin plats vid densamma.

Tillträde till apparatrum får endast medgifvas förutom skötaren ett biträde samt personer, som äga rätt att inspektera.

Begagnande af bar eld samt rökning är absolut förbjudet inom apparatrum.

Invid apparatrum skall under föreställning finnas en med vatten fylld pyts.

Åskådarerum.

Tillträde till kinematografföreställning får på en gång endast medgifvas visst antal personer. Detta antal skall beräknas sålunda att gångar af minst 120 cm:s bredd beredas mellan och på sidorna om de olika grupperna af sittplatser. Hvardera af dessa grupper får ej i bredd upptaga mera än 12 sittplatser, hvardera om 50 cm. bredvid hvarandra. Mellan stolsraderna skall vara ett afstånd af minst 70 cm. räknadt från rygg till rygg. Gångar af nämnda bredd skola anordnas framför främsta och bakom sista stolsraderna och, där mera än 12 stolsrader förekomma, skola tvärgångar anordnas. Gångar böra leda mot utgångarna.

För lokal, rymmande intill 150 personer, skola 2 utgångar finnas, hvardera af minst 120 cm:s bredd, och böra dessa om möjligt leda direkt ut i det fria. För större antal åskådare skall utgångarnas antal och storlek ökas, så att ytterligare 90 cm. tillkomma för hvarje nytt hundra-tal personer.

Anbringande af läktare må tillåtas under villkor att dessa hafva från öfriga åskådarerummet skilda utgångar, hvilka i öfrigt fylla nyssnämnda fordringar.

Alla sittplatser skola vara golffasta.

Om ståplatser anordnas, skall dessas antal beräknas enligt ofvannstående med iakttagande af att för hvarje rad dylika beräknas minst 60 cm. i djup.

Som utgångar få ej till väntrum för publiken ledande dörrar användas. Själfva dörrarna skola vara utåtgående och skola kunna öppnas genom ett enda handgrepp å en låsanordning, som ej får anbringas lägre än 150 cm och ej högre än 180 cm. räknadt från dörrrens nedre kant.

Utgångarna skola vara utmärkta med tydliga skyltar.

Ingångsdörrar få endast vid fara användas vid utgående.

Trappor, som leda från utgångarna, få icke vara dragna i spiral. De skola vara försedda med ledstänger och hafva en bredd af minst 120 cm. mellan ledstängerna. Åro de bredare än 250 cm. så skola de afdelas medels ledstång i midten.

Belysning af åskådarerummet och utgångarna skall, där möjlighet därtill finnes, vara elektrisk. Denna bör om möjligt hafva annan källa än den i apparatrummet, men, äfven om så ej är möjligt, vara försedd med särskild strömbrytare anbrakt utom apparatrummet, så att belysningen kan tändas af personal utom detta rum. Ständigt under föreställning brinnande reservbelysning skall finnas i åskådarerummet, vid utgångarna och i eventuellt befintliga trappor eller gångar.

Gardiner, draperier o. d. må ej i kinematograflokar uppsättas i eller i närheten af apparatrum. Lösa eller endast delvis fästade mattor få ej förekomma.

Rökning inom åskådarerum vare ej tillåten.

Apparat för signalering af brand för brandkårs tillkallande må af ortsmyndighet kunna anbefallas i för kinematografföreställningar användade lokaler, särskildt i dylika rymmande större antal personer eller i sådana, där särskilda omständigheter därtill föranleda.

Äfvenså må anbefallande af brandvakt göras för viss lokal eller visst tillfälle.

I åskådarerum skall anslag vara uppsatt om tillåtna antalet åskådare.

För hvarje lokal gällande bestämmelser skola finnas anslagna å synlig plats.

Beträffande kinematografiska föreställningar af mera tillfällig natur gäller, att ofvannstående bestämmelser skola i hufvudsak följas. Där inga för ändamålet afsedda permanenta lokaler finnas eller ej med fog kunna föreskrifvas, må undantagsvis äfven andra lokaler komma till användning under iakttagande af att, i den mån här gifna bestämmelser icke kunna fyllas, andra af myndigheterna efter brandchefs eller annan kompetent persons hörande för ändamålet lämpade föreskrifter utfärdas till skydd mot fara genom brand, rök eller panik.

Transportabel apparatur får ej i åskådarerum uppsättas och användas utan att nämnda rum har så stor höjd, att ett afstånd af 250 cm. uppkommer mellan apparaten och taket. Taket i sådant rum skall vara putsadt eller, om det består af trä, beklädas med asbest och plåt till

minst samma storlek som apparatkuren. Rum med papperstak må dock för ändamålet användas, om taket har en höjd af minst 4 meter öfver apparaten.

Apparatur skall vara tillverkad af oförbränneligt material, vara tät hopfogad, försedd med ventilationsöppningar enligt ofvan samt till den öfre öppningen en af oförbränneligt material gjord skorsten af samma vidd och en höjd af 2 meter. Där så låter sig göra, skall sådan skorsten dragas ut i det fria.

Apparatur får ej uppställas så, att åskådare vid ut- eller ingående komma densamma närmare än 2 meter. För samma ändamål skall kuren omgifvas af lämpligt stängsel. Om endast en in- och utgång finnes till rum, som för ifrågavarande ändamål upplåtes, får apparaten icke uppställas vid samma vägg.

Å läktare, till hvilken åskådare äga tillträde, får apparatur ej uppställas såvida icke trapporna från läktaren äro anbrakta vid dennas från kuren motsatta ända.

Uppställande och användning af apparat utan omgifvande kur får undantagsvis för visst tillfälle medgifvas i åskådarerum, beläget i bottenvåning och försedd med särdeles bekväma utgångar, men får ej ske i rum med papperstak. Å golvet under apparaten skall anbringas eldfast plan af 2 meter i fyrkant. I omedelbar närhet af apparaten skola tre med vatten fyllda pytsar samt en våt duk af 2 meter i fyrkant eller en duk af samma storlek tillverkad af asbest finnas till hindrande af uppkommen elds spridande. Vid sålunda anordnad föreställning få ej andra films finnas inom 4 meters afstånd från apparaten, än de i denna uppsatta rullarna.

För hållande af föreläsningar af kinematografiska bilder i lärorum, föreningslokaler, föreläsningslokaler m. fl. jämförliga skall tillstånd enligt ofvan sökas, och skola vid sådant tillstånds meddelande i denna förordning gifna föreskrifter i alla tillämpliga delar gälla till efterrättelse, hvarvid yttrande af sakkunnig person och befäl vid brandkår må inhämtas. Särskildt skall härvid hänsyn tagas till de blifvande åskådarnes ålder och antal.

För redan i bruk varande kinematografteatrar må eftergifter i denna förordnings föreskrifter medgifvas intill den....., men där förändringar i afseende å lokal eller apparater utföras, eller där den allmänna säkerheten oundgängligen så fordrar, må vederbörande omedelbart efter förordningens trädande i kraft anbefalla dess tillämpande.

Vill ägare af kinematograflokal vidtaga förändringar af densamma, skall tillstånd därtill sökas.

Vid kinematografteatrar eller andra föreställningar, där uteslutande sådana films komma till användning, som icke fatta eld eller, om de fattat eld, efter aflägsnandet af anledningen till tändningen, upphöra att

brinna, må i förordningens bestämmelser eftergifter medgifvas i de delar, hvilka afse eldfaras förebyggande.

På grund af den framskjutna tiden uppsköts diskussionen till följande dag (se § 12 nedan).